

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи номзадии Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ – семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.–Забони тоҷикӣ. – Душанбе, 2024. – 192 с.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Ба риштаи таҳлил кашидани ҷойномҳо, ки яке аз бахшҳои муҳимми номшиносӣ маҳсуб меёбад, солҳои охир тавачҷуҳи забоншиносонро ба худ бештар ҷалб намудааст. Омӯзиши номҳои хос на танҳо ба соҳаи номшиносӣ тааллуқ дорад, балки ба паҳлуҳои гуногуну норавшани таърих, этнография, ҷуғрофия, фарҳангу маданият, адабиёту санъат, ҳунармандиву меъморӣ, шахрсозиву муносибатҳои байнидавлатӣ ва ҳамзамон қисматҳои гуногуни забоншиносӣ алоқаманд буда, таъсири мусбат мерасонад, инчунин рушду такомул ва тағйирёбии забонро дар давраҳои мухталиф низ муайяну маълум менамояд. Мусаллам аст, ки номгузорӣ ба мавзӯҳои ҷуғрофӣ маҳсули тафаккури давраҳои гуногуни ҷомеа ба шумор рафта, инсонҳо дар баробари ба насли худ номи мувофиқ гузоштан, ҳамзамон, ашъи гирду атроф, мавзӯҳо ва дигар ҳодисаву воқеаҳоро номгузорӣ мекарданд. Дар баъзе ҳолатҳо агар номгузорӣ гардидани мавзӯҳо аз нигоҳи мавқеи ҷуғрофӣ сурат гирад, дар ҳолати дигар метавонад он ба ягон ҳодисаву воқеа рабт дошта, ё худ маҳсули тахайюл ва эҷоди ин ё он шахс гардад. Умуман, номгузорӣ гардидани мавзӯҳои гуногуни ҷуғрофӣ сабабҳо ва омилҳои гуногуни худро дорад. Бинобар ба назар гирифтани чунин хусусият шарҳ ва тавзеҳи номвожаҳо ва таҳқиқи пажӯҳиш дар решашинохтии калима, сохтори таркибӣ ва қабатҳои забонии он ба паҳлуҳои гуногуни калимасозӣ, овошиносиву овонигорӣ, таърихи забон ва дигар қисматҳои забоншиносӣ равшанӣ меандозад, ки муҳаққиқ самти равиши пажӯҳиши худро ба баррасии вижагиҳои луғавӣ-маъноии номвожаҳои ҷуғрофӣ, кӯҳу пушта ва биёбон, қалъаву рабт, номи шаҳру деҳа, вилояту мамлакат, чашмаву рӯд, дарёву кӯл ва амсоли инҳо, ки дар асари «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ мавриди қорбурд қарор гирифтааст, равона сохта ва бо ин роҳ мубрамии мавзуи диссертатсия, мақсаду вазифаҳои онро муайян карда, вижагии хоси асари мавриди баррасӣ қароргирифтаре яке аз сарчашмаҳои муҳим ва муътабари таърихӣ номвожаҳо зикр карда, мавқеи муайян доштани ҷойномҳоро дар он нишон додааст. Ин аст, ки дар доираи кори ҷудоғона ва мустақили диссертатсионӣ омӯзиш ва таҳлилу баррасии ҷойномҳои ин асар аҳаммияти хос дошта, маводи таҳқиқшавандаи асар тамоми қисматҳои номҳои мавзӯҳои ҷуғрофиро фарогир ва мавриди пажӯҳиш қарор дода шудани онҳо ба ташаккул ва рушд бахшидани таркиб, инчунин такмили фонди луғавии забони тоҷикӣ муфид арзёбӣ мегардад. Аз ин нигоҳ, диссертатсияи аз тарафи Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои

лексикӣ–семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» омодагардида ба самти забоншиносӣ, хосатан ба баҳши номшиносии он ва шиносномаи ихтисоси илмии 10.02.01. – Забони тоҷикӣ комилан мувофиқат менамояд.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Мубрамии мавзуи таҳқиқ дар он аст, ки унвончӯ Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович мавзуеро мавриди таҳқиқ қарор додааст, ки ба баҳши номшиносии забоншиносии тоҷик рабт дошта, актуалӣ ва нав маҳсуб меебад. Баррасиву нишон додани вижагиҳои ҷойномҳои асар ва қабатҳои луғавии он, дастабандию таҳлил ва таҳқиқи илмии онҳо яке аз масоили мубрамо касб кардааст. Ин мубрамӣ боис шуда, ки бо истифода аз осори назарии соҳаи номшиносӣ ва маводи фаровони асари мазкур ба таҳқиқи вижагиҳои топонимҳо ва роҳҳои шаклгириву инкишофи онҳо дар шакли рисолаи илмӣ аз тарафи унвончӯ Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ–семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» омода гардад, ки айна муддао ва мубрам маҳсуб меебад. Пасон боз мубрамии мавзуи таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки дар асари «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ ба сифати тазкира дар бораи чандин шоирону адибони даврони мадид бо назардошти воқеаву ҳодисаҳои мухталифи таърихӣ ва иҷтимоӣ маълумот фароҳам оварда шуда, чараёни баргузории онҳо дар мавзӯҳои гуногун нишон дода мешавад ва аз ин нигоҳ асари мавриди баррасӣ қароргирифта хазинаи номвожаҳои ҷуғрофиро мемонад, ки таҳқиқи забоншиносии онҳо барои ошкор кардани ин воқеаҳои ибратбахш мусоидат хоҳанд кард. Дар воқеъ, асари «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» як давраи муайяни таърихро фаро гирифта, дар он вазъи адабиёти қариб 600-солаи форсу тоҷик ва намояндагони илму адаби он зикр ёфтааст. Ҳамаи маълумотномаҳоро муаллифи асар бо далелҳои муътамад зикр кардааст, ки асари номбурда ба яке аз сарчашмаҳои муҳимми таърихи номвожаҳо мубаддал гаштааст. Аз ин рӯ, ин рисолаи илмӣ қолиб буда, манзури муҳаққиқону донишмандон намудану ба Ҳимоя пешниҳод гардидани диссертатсияи номзиди Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ–семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» андешаҳои фавқро собит менамояд.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои Ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмии диссертатсия дар он зоҳир меебад, ки бори нахуст омӯзиши ҷанбаҳои сохторию таркибӣ ва луғавию семантикии номвожаҳои асари “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ чун як ҷузъи муҳимми таркиби луғавӣ дар забоншиносӣ ба тариқи низомнок аз нигоҳи маъно, баромад, шаклгирӣ ва сохтор ба роҳ монда шуда, дар натиҷаи таҳқиқи забоншиносӣ гурӯҳҳои асосии луғавӣ-маъноии вожаҳои топонимӣ ва ҷойгоҳу мақоми он дар миёни дигар вижагиҳои луғавии ҷойномҳои “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ, бисёрҷанбагии ин асар бо фарогирии масъалаҳои таърихӣ-

чуғрофӣ, этнографӣ, иҷтимоӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ, маъниҳои асосии луғавӣ, қабатҳои забонӣ ва шаклҳои сохторию таркибии ҷойномҳои асари мавриди таҳқиқ муқаррар карда шудааст. Муайян карда шудааст, ки асари “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандиро минбаъд низ бо дарназардошти фарогирии мавзӯ ва масъалаҳои гуногун метавон ҳамчун «Донишнома» ва ё энциклопедия арзёбӣ намуд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ бо он собит мешаванд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз концепсияҳои илмӣ ва назарии забоншиносони ватанию хоричӣ истифода шудаанд. Дар маҷмӯъ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти методҳои таҳқиқ бармеояд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назариявӣ пешниҳод гардида, дурнамои мавзӯи таҳқиқӣ муайян шудааст.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳаммияти назарии мавзӯи диссертатсияи номзодии Файзуллоев Абдурозиқ Абдулҳакимович дар он зоҳир мешавад, ки то кунун оид ба ин мавзӯ дар забоншиносӣ ягон кори илмӣ ба анҷом нарасида, дар диссертатсияи мазкур умдатарин масоили назарии марбут ба топониҳо, чун сарчашмаи асосии таркиби луғавии забони тоҷикӣ ва нақши муайяноштани онҳо дар омӯзиши ономастикаи таърихӣ аҳаммияти назарии таҳқиқро мустаҳкам намуда, матолиби назарии дар диссертатсия баррасигардида барои таҳқиқи минбаъдаи марбут ба назарияи ҷойномшиносии забони тоҷикӣ чун манбаи назарӣ мусоидат мекунад. Аҳаммияти назарии таҳқиқ ҳамчунин дар он зоҳир мешавад, ки маводи диссертатсия, натиҷаҳои таҳқиқи илмӣ ва равиши таҳқиқии муаллиф дар омӯхтани масъалаҳои ҳамгун дар таърихи номшиносии тоҷикӣ ва вижаҳои тасвирии он ба забоншиносон, унвонҷӯён, донишҷӯён ва дигар алоқамандони забони ноби тоҷикӣ ҳамчун маводи назарии илмӣ ёрӣ расонида метавонад.

Аҳаммияти амалии таҳқиқ дар он аст, ки натиҷаи ба даст омада ва дастовардҳои дар таҳияи фарҳанги номгузории тоҷикӣ ва барои таҳияи фарҳангномаҳо, китобҳои дарсию дастурҳои таълимии забоншиносӣ, баргузории курс ва семинари назариявӣ амалӣ, дар таҳлил ва шарҳу маънидод намудани масъалаҳои гуногуни решашиносӣ, номшиносии таърихӣ ва тасвирӣ, калимасозӣ, овошиносӣ, грамматика ва дигар қисматҳои забоншиносӣ истифода кардан мумкин аст. Дар ин асос, мавзӯи диссертатсияи номзодии доктараи дараҷаи илмиро метавон мубрам арзёбӣ намуд.

Қисмати асосии таҳқиқ. Диссертатсияи Файзуллоев Абдурозиқ Абдулҳакимович дар мавзӯи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ – семантикӣ ва сохтори топониҳои «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» аз муқаддима, ду бобу даҳ фасл, сздаҳ зерфасл, хулосаҳо, тавсияҳо, феҳристи адабиёт ва замима иборат буда, дар маҷмӯъ 192 саҳифаи чопи компютери

фаро мегирад. Дар ҳар кадоме аз бахшҳои диссертатсия шеваи хуби таҳқиқ, саҳеҳ нишон додани маъхазҳо, муҳокимаю баҳси пурсуди илмӣ ва натиҷагириҳои ҷолиби диққат ба назар мерасанд.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамии мавзуи таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи он, робитаи кор бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсаду вазифаҳо, объект ва мавзуи таҳқиқ, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, сарчашмаҳои таҳқиқ, навгонии илмӣ диссертатсия, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, наشري таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми кор бо низоми муайян шарҳу баён ёфтаанд.

Дар диссертатсия мақсаду вазифаҳои мушаххас пайгирӣ шуда, нуктаҳои асосие ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд, ки воқеан, дар забоншиносии тоҷик ва дар самти шинохту таҳқиқи вожагони марбут ба вижагиҳои топонимҳо дар «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ аҳаммияти вижаи илмӣ доранд.

Боби якуми рисола «Таҳқиқи хусусиятҳои вожагонии топонимҳои «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» ном дошта, аз 8 ҷислу 5 зерҷисл таркиб ёфта, ҷислҳои таснифи топонимҳои асар ва таҳлили лексикӣ-семантикии онҳо, ойконимҳо ва мавқеи истифодабарии онҳо, хоронимҳо, полионимҳо, комонимҳо, урбанонимҳо, гидронимҳо ва корбурди онҳо, мавқеи истифодабарии оронимҳо, номи кӯҳу дашт ва саҳро, номи қалъа, қаср, работ ва нигорхона, дромонимҳо, антропотопонимҳо ва истифодаи онҳо, этнотопонимҳо ва мавқеи истифодабарии онҳо иборат ва боби мазкур фарогири 69 саҳифаи ҷопи компютерӣ мебошад. Дар ин боб ҷисл ба ҷисл тақрибан ҳамаи қабатҳои луғавии марбут ба ҷойномҳои асар баррасӣ гардида, мисолҳои зиёд доир ба бахшҳои ҷойномҳои асар оварда шуда, вобаста ба муҳтавошон мавриди корбурд қарор гирифтаанд. Аз ин рӯ, ин боб бо ҷислу зерҷислҳои аз нигоҳи ҳаҷм ва баррасии мавзӯи боби асосӣ маҳсуб меёбад ва маводи зиёди забониро дар бар гирифтааст. Таҳлилҳо дар боби мазкур аз ҷанб ҷиҳат ҷолиб буда, дар онҳо пайҳам овардани афкори андешаи унвонҷӯ ва муҳаққиқони соҳа эҳсос мегардад ва мувоҳидаи шахсии унвонҷӯ низ дарк мегардад, ки ҷолиби диққат аст.

Боби дуюми рисола «Баромади забонӣ ва сохтори морфологии топонимҳои «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» ном дошта, фарогири 2 ҷислу 9 зерҷисл буда, ҷислҳо ва зерҷислҳои топонимҳои эронӣ, топонимҳои иқтибосии арабӣ, топонимҳои иқтибосии туркӣ-муғулӣ, топонимҳои мутааллиқ ба дигар забонҳо, таҳлили сохтори морфологии топонимҳои «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ, топонимҳои сода, сохта, мураккаб ва топоним-ибораҳо таркиб ёфта, дар ин боб ҷойномҳои асари мавриди таҳқиқ қароргирифта аз нигоҳи қабатҳои луғавӣ ва сохтор мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Зикр мегардад, ки барои муайян намудани қабатҳои забонии топонимҳои тазкира, албатта, таъя

намудан ба шарху эзоҳи луғатномаҳо ба манфиати кор аст ва бо ин мақсад ҳангоми таҳлили забонии номвожаҳои чуғрофӣ асар аз фарҳангномаҳо ба таври фаровон истифода карда шудааст. Инчунин, дар қисмати топонимҳои эронӣ асл этимологияи бархе аз номвожаҳо низ нишон дода мешавад, ки ин амал ҷанбаи илмӣ рисолаи илмиро дучанд афзудааст.

Хулосаи диссертатсияи Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ – семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» фароғири асоситарин ва муҳимтарин бардоштҳои илмӣ муаллиф буда, дар 12 сарҳат фароҳам омадаанд. Инчунин дар баҳши тавсияҳо, ки аз 5 банд иборат аст, муҳимияти мавзӯ ва қорбурди натиҷаҳои онҳо дар раванди таълиму таҳқиқ оварда шудааст.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 8 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯи 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос менамоянд. Теъдоди маводи ҷопшудаи диссертант ба талаботи банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари дастовардҳои илмӣ ва муҳокимаю натиҷагириҳои ҷолиби таваҷҷуҳ дар диссертатсия баъзе норасоиҳо ба мушоҳида расиданд, ки бо нияти пешрафти қорҳои таҳқиқи минбаъдаи муаллиф, зикри онҳоро зарур меҳисобем:

1. Дар номгузории бобҳо номи асари мавриди баррасӣ қароргирифта оварда шудааст, ки мувофиқи муқаррарот нест, зеро дар унвони диссертатсия зикр шудани номи асари таҳқиқшаванда кифоя аст. Бояд ин ҷо аз тақрир худдорӣ карда мешуд ва унвони бобҳо дар шакли «Таҳқиқи хусусиятҳои вожагонии топонимҳои асар» (боби аввал) ва «Баромади забонӣ ва сохтори морфологияи топонимҳои асар» (боби дуюм) баён мегардид. Инчунин дар боби дуюм зикр шудани ифодаи сохтори морфологӣ низ саҳеҳ нест, чунки сохтор ва морфология ҳар ду ба як маъно далolat мекунад. Беҳтар мебуд худи калимаи сохтор ё ифодаи вижагиҳои морфологӣ оварда мешуд кифоя буд.

2. Дар баррасиву таҳлили решашиносӣ ва шинохти баъзе ҷойномҳо аз нигоҳи сохтор дар диссертатсия ба иштибоҳ роҳ дода шудааст. Чунончи, ҷойноми Самарқанд дар айни замон аз нигоҳи сохт содаи рехта буда, он

мебоист ба гурӯҳи ҷойномҳои сода қарор мегирфт, вале муҳаққиқ онро ба радаи ҷойномҳои мураккаб дохил карда, таҳлил намудааст. Маълум аст, ки ин қабил номвожаҳои чуғрофӣ ҳарчанд таърихан мураккаб ё дар шакли ибора ифода ёфта шуда бошанд ҳам, ба онҳо аз нигоҳи замони муосир муносибат кардан лозим аст. Ҳамчунин усули овонигорӣ дар рисола пурра риоя нашуда, чандин ҷойномҳо бидуни овонигорӣ оварда шудаанд.

3. Муқаррару муайян кардани ин ё он ҷойном маҳз дар асоси баррасии ҷиддии решашиносӣ сурат мегирад. Дар диссертатсия ҷо-ҷо ҳамин муқаррарот коҳиш ёфта, дар шарҳи забони баъзе ҷойномҳои асар ба иштибоҳ роҳ дода шудааст. Аз ҷумла, ҷойномҳои Урдубозор (с.108), Эйлоқ (109), Қошғар (110) дар диссертатсия ба қатори ҷойномҳои иқтибосии туркӣ-муғули нисбат дода шудаанд. Бояд гуфт, ки Урдубозор ҷойноми омехта ё гибрид, Эйлоқ ва Қошғар ба ҷойномҳои забонҳои эронӣ мутааллиқанд.

4. Муҳаққиқ дар баъзе мавридҳо аз суҳанони донишмандони дигар истифода намуда, вале ба сарчашмаи онҳо ишора накардааст (саҳ. 35, 68). Инчунин, дар рисола зикри назари муҳаққиқони ҷудогона ба назар расанд ҳам, назари худ муаллифи рисола камтар ба мушоҳида мерасад. Хуб мешуд, дар атрофи ин ё он масъала агар домани баҳсро густурда мекард, беҳтар мегардид.

5. Дар феҳрасти адабиёт на ҳама номгӯи адабиёти зарурии мавзӯ ба назар мерасад ва ба ҷойи он номгӯи адабиёти нозарур оварда шудааст. Беҳтар мебуд, ки номгӯи адабиёти илмӣ соҳавӣ солҳои замони истиқлол ба нашррасидаро меовард, боз манзалати рисола бештар мегардид. Инчунин дар қорбурди истилоҳи илмӣ соҳавӣ дар диссертатсия гуногунрангӣ ба назар мерасад. Хуб мешуд, ҳангоми истифодаи истилоҳи илмӣ бештар ба муодили тоҷикии он тавачҷуҳ зоҳир мегардид, зеро қариб ҳамаи истилоҳоти илмӣ байналмилалии забоншиносӣ муодили тоҷикиро дороянд.

6. Баъзан такрори андеша ва риоя нагардидани имлои нави забони тоҷикӣ дар рисола мушоҳида мешавад, ки ислоҳи онҳоро зарур мешуморем.

Ба таври умум, эродҳои зикршуда ислоҳпазир буда, ҳангоми таҳия ва нашри монография ба назар гирифтани онҳо ба арзиш ва аҳаммияти илмию амалии кори таҳқиқии Файзуллоев Абдурозиқ Абдулҳақимович ҳусни аз ин ҳам бештар зам менамоянд.

Қисмати хотимагии тақриз. Диссертатсия бо услуби илмӣ таҳия гардида, дар он пайдарпайии қисматҳо риоя гардидаанд.

Автореферат ва мақолаҳои, ки доктараби дараҷаи илмӣ оид ба мавзӯи таҳқиқшаванда нашр намудааст, муҳтавои асосии диссертатсияро фаро гирифта, кори анҷомёфтаи диссертатсионӣ ба ҳисоб меравад.

Мавзӯи интихобнамудаи унвонҷӯ ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01. – Забони тоҷикӣ комилан мувофиқат менамояд.

Қоркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Хулоса, диссертатсияи номзадии Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи «Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ – семантикӣ ва сохтори топонимияи «Тазкират-уш-шуаро-и Давлатшоҳи Самарқандӣ» ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.–Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Тақризи мазкур бо назардошти талаботи бандҳои 71 ва 72-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

МУҚАРРИЗИ РАСМӢ:

**доктори илми филология,
профессори кафедраи таърихи
забон ва типологияи факултети
филологияи Донишгоҳи
миллии Тоҷикистон**

Ҳомидов Дилмурод Раҷабович

«Имзои доктори илмҳои филология

Ҳомидов Дилмурод Раҷабовичро тасдиқ мекунам».

**Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси Донишгоҳи миллии Тоҷикистон**

Тавқиев Э. Ш.

«²» апрели соли 2024.

Суроға: 734064, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯчаи Дилкушо, бинои 28/1.

Тамос: Тел.: (+992) 907-79-82-65; 221-62-25

E-mail: homidov65@mail.ru

Сомона: ww.tnu.tj